

Meras labai apsidžiaugė pamatęs savo ištikimą draugą. Mercedesas ramiai partempė bmw namo ir nuo to laiko jie visi draugavo: šeimininkas abiem automobiliais rūpinosi, bmw mokė mersedesą vikrumo triukų, o mersedesas – draugystės ir atsakingumo kelyje. Taip jie trise ištikimai vienas kitą palaike ir saugojo dar daug metų, nes šiose vietovėse tai buvo tradiciškai pastovu.

Nusiminęs grįžta meras namo, lėkia per tamsą, kai netikėtai praduria abi padangas į pakraščio duobę. Tamsu, vieniša ir nykū pasidare kalnų kelyje, bet už vis labiau – sirdyje. Tiek liūdna ir skaudu merui buvo dėl užmiršto savo bicijulio mersedeso, kuris jį LETAI, bet SAUGIAI VISADA parveždavo namo. O stebuklei Mercedesas išgirdo tolimą pagalbos šauksmą, atvėrė garazo duris ir išriedėjo įskoti savo šeimininko.

Atėjo metas vėl keliauti į kasmetinį merų susitikimą. Bmw'ui meras net padangų netikrino, ką ten apie tepalus ar degalus kalbėti, mat viskas naujoje mašinoje dirbo kaip laikrodukas. Tik nuvykus į susitikimą meras nustebė labiau nei pernai. Niekas iš merų nekreipė dėmesio į jo bmw, o jam girtantis jo puikybės, iš visi buvo abejingi: daug kas tokias mašinas turi.

Grįžo meras namo nusiminęs. Dirstelėjo į veidrodį savęs klausdamas: gal tikrai ir jo veidą jau puošia senatvės vagos, o plaukų sruogas – baltos šalnės, gal ir jis jau senas kaip jo mersedesas. Nusprendė meras nusipirkti naują, vikrų, gražų, baltą bmw. Pastatė senąjį savo mersedesą į garažą ir jį pamiršo... Savaitės bėgo, mersedeso net neaplanke, vis lakiojo po apylinkes savo naujuoju bmw greitai kaip koks kopūstų baltukas.

Titas, Elena ir
Simas Petrikiai

Senas Mercedesas ir naujas BMW

Vieno mažo miestelio meras didžiavosi savo senoviniu, sidabriniais buferiais pasi-puošusiu mersedesu.

Pasipuikuodamas jis išvary-davo mersedesą sekma-dieniais prieš mišias, nubliz-gindavo jo ratus, ir riaumo-jant varikliui oriai bei lėtai pravažiuodavo pagrindine miestelio gatve.

Šis mersedesas buvo ypa-tingas: juo važinėjo mero tėtis, kuris taip pat buvo miestelio meras, mat daug kas šiose vietovėse buvo tradiciškai pastovu.

Vieną pavasario dieną meras susiruošė ilgesnei kelionei į didmiestį, į šalies merų susirinkimą. Prisipūtęs pa-dangas ir kelis syk patikrinęs variklio alyvą jis išriedėjo senuoju mersedesu į kelią.

Visi žavėjosi senuoju automobiliu, tačiau

tuo pačiu laidė ir kandžias replikas: „Toks senas automobilis, kaip ir pats meras“, „Su tokiu vargiai ir begriš namo, subyrės kur pakelėje...“. Kiti merai didžiavosi naujomis, moder-niomis mašinomis.